

Vlaams
Parlement

ingediend op **856** (2015-2016) – Nr. 1
6 juli 2016 (2015-2016)

Voorstel van resolutie

van Dirk de Kort, Lies Jans, Marino Keulen, Annick De Ridder,
Caroline Bastiaens en Paul Van Miert

betreffende de operationalisering van de uitzonderingen
op het decreet van 20 april 2001
betreffende de organisatie van het personenvervoer
over de weg, wat het niet-dringend zittend
ziekenvervoer en het niet-commercieel
vervoer betreft

TOELICHTING

Algemeen kader

Het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen (hierna genoemd: decreet Personenvervoer) trad gefaseerd in werking door middel van een zestal uitvoeringsbesluiten, waaronder het besluit van 19 juli 2002 betreffende het geregeld vervoer, de bijzondere vormen van geregeld vervoer, het vervoer voor eigen rekening en het ongeregeld vervoer, het besluit van 18 juli 2003 betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met bestuurder (hierna genoemd: Taxibesluit) en het Exploitatie- en Tarievenbesluit van De Lijn van 14 mei 2004. Het decreet Personenvervoer werd inmiddels meermaals gewijzigd.

Bij één van de wijzigingen, met name die in het decreet van 8 mei 2009¹, werden er nieuwe uitzonderingen ingevoerd, zaken die niet onder het toepassingsgebied van het decreet Personenvervoer vallen, namelijk de diensten voor niet-dringend zittend ziekenvervoer en het niet-commercieel vervoer.

De bedoeling van deze bepalingen was vooral om de bestaande initiatieven, die niet in het keurslijf van de taxidiensten of de diensten voor het verhuren van voertuigen met bestuurder passen, te laten bestaan zonder dat ze valse concurrentie met deze laatste sectoren zouden mogen veroorzaken.

Deze uitzonderingen kregen echter nooit uitvoering van de Vlaamse Regering.

Niet-dringend zittend ziekenvervoer en het niet-commercieel vervoer

Het decreet Personenvervoer had de bedoeling om een regeling uit te vaardigen voor de diensten voor niet-dringend zittend ziekenvervoer en allerlei niet-commerciële initiatieven. Bij het uitwerken van de betrokken bepalingen in onder meer het Taxibesluit, bleek dit echter bijzonder moeilijk omdat bepaalde vormen van vervoer niet in het strikte keurslijf van de taxidiensten of de diensten voor het verhuren van voertuigen met bestuurder te vatten waren, dan wel dat bepaalde diensten niet konden worden beschouwd als 'bezoldigde' vervoersdiensten als bedoeld in artikel 2, 4° en 5°, van het decreet Personenvervoer. In 2009 werden daarom twee vormen van vervoer toegevoegd aan de uitzonderingen.

Die wijziging stelde vooreerst dat het decreet niet van toepassing was op de diensten voor niet-dringend zittend ziekenvervoer. Het gaat hier om zittend ziekenvervoer dat verricht wordt met ambulances of door ambulanciers, die in de praktijk hetzij worden verricht door reguliere ondernemingen, hetzij door vrijwilligers. Enerzijds kunnen deze niet gecatalogeerd worden als taxidiensten aangezien hun dienstverlening ruimer is dan die van een gemiddelde taxibestuurder, in die zin dat de vervoerder ook aan mantelzorg voor de patiënt doet: begeleiding uit de woonplaats of instelling, begeleiding tot aan de onderzoekskamer in het ziekenhuis, invullen van de nodige administratieve formaliteiten enzovoort. Het voertuig wordt evenmin ter beschikking gesteld van het publiek in het algemeen, maar slechts van patiënten die om medische redenen dit soort vervoer nodig hebben. Anderzijds is de dienstverlening vaak ook korter dan drie uur zodat deze diensten evenmin kunnen worden gekwalificeerd als diensten voor het verhuren van voertuigen met bestuurder.

¹ Decreet van 8 mei 2009 tot wijziging van het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg (Belgisch Staatsblad van 6 juli 2009).

Daarnaast werd gesteld dat het decreet evenmin van toepassing is op het niet-commercieel vervoer. Hiermee worden zowel de bestaande initiatieven als Diensten Aangepast Vervoer (DAV), Mindermobielencentrales (MMC), als initiatieven van de gemeenten of Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW's) en dergelijke bedoeld, mits het vervoer dat deze verrichten, dat desgevallend bezoldigd is, als niet-commercieel kan worden beschouwd.

Voor beide vrijstellingen was de Vlaamse Regering geacht de grenzen ervan te bepalen om te vermijden dat deze leiden tot valse concurrentie met de taxisector en de diensten voor het verhuren van voertuigen met bestuurder.

Uit veelvuldig overleg met de taxisector bleek echter dat geen overeenstemming kon worden bekomen over een dergelijk uitvoeringsbesluit.

Vandaag de dag wordt er door bepaalde politiediensten opgetreden tegen diensten die niet-commercieel of niet-dringend zittend ziekenvervoer uitvoeren. De politie stelt vast dat deze diensten strijdig zijn met het decreet Personenvervoer omdat er nooit een uitvoeringsbesluit gepubliceerd werd over de toegevoegde uitzonderingen op het decreet Personenvervoer.

Een operationalisering van de uitzondering voor niet-dringend zittend ziekenvervoer en voor niet-commercieel vervoer dringt zich dan ook op. Bij een hervorming van het decreet Personenvervoer over de weg, dient dit dan ook te worden meegenomen.

Dirk DE KORT
Lies JANS
Marino KEULEN
Annick DE RIDDER
Caroline BASTIAENS
Paul VAN MIERT

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

- gelet op:
 - 1° het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg;
 - 2° het decreet van 8 mei 2009 tot wijziging van het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg;
- overwegende dat:
 - 1° de Vlaamse Regering nog geen uitvoering heeft gegeven aan de bepalingen zoals voorzien in artikel 3, 4°, en artikel 3, 5°, van het wijzigingsdecreet van 8 mei 2009;
 - 2° tal van aanbieders van niet-commercieel vervoer en uitvoerders van niet-dringend zittend ziekenvervoer vandaag in een juridisch vacuüm opereren;
 - 3° deze vervoeraanbieders vandaag soms vervolgd worden voor inbreuken op het decreet van 20 april 2001, ondanks de uitdrukkelijke wens van de decreetgever om ze van de toepassing van dit decreet uit te sluiten;
 - 4° er een duidelijk en rechtszeker kader moet zijn om deze uitzonderingen correct te kunnen laten toepassen;
- vraagt de Vlaamse Regering om:
 - 1° een duidelijk kader op te stellen inzake de toepassing van de uitzonderingen voor niet-commercieel vervoer en zittend niet-dringend ziekenvervoer;
 - 2° dit in overleg te doen met alle betrokken partijen en stakeholders;
 - 3° op deze manier het rechtvacuüm op het terrein voor niet-commercieel vervoer en niet-dringend zittend ziekenvervoer te beëindigen.

Dirk DE KORT
Lies JANS
Marino Keulen
Annick DE RIDDER
Caroline BASTIAENS
Paul Van Miert